

הַיֵּלֶד הַכִּי קָטָן בַּפֶּתַח / יְהוֹנָתָן גִּבּוֹן

הַיֵּיתִי הַיֵּלֶד הַכִּי קָטָן בַּפֶּתַח,
הַכִּי קָטָן בְּשַׁעוֹר,
וְהַכִּי קָטָן בַּהֶפְסָקָה.
בְּסוֹף הַשָּׁנָה כְּשֶׁהָיוּ מְצַלְמִים,
וְאֲנִי, הַנְּמוּד,
תָּמִיד עוֹמֵד בְּסוֹף הַיֵּלָדִים
עַל אֲרָגוֹז הַפּוּד.
הַיֵּלָדִים הַגְּבוּהִים עוֹמְדִים בְּשׁוֹרָה,
וּפְתָאוֹם אֲנִי מְטֹר וְעֹשֶׂרָה,
רָאשֵׁי נוֹגַע בְּחִגּוּרָה שֶׁל הַמּוֹרָה.
בְּלִילָה הַיֵּיתִי בּוֹכָה לִי
בְּתוֹדָה הַשְּׂמִיכוֹת.
”אֱלֹהִים, תַּעֲשֵׂה שְׁלֵא יִסְתִּירוּ לִי
וְשִׂאוּכַל לְרֹאוֹתִי!”
אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂמִישָׁהוּ לְמַעַלָּה
שָׁמַע אֶת הַדְּבָרִים,
כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי גַם בֶּן שֶׁבַע
וְגַם מְטֹר וְעֹשֶׂרִים.